

РЕШЕНИЕ

№ 38

Гр. Перник, 10.02.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и шести януари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 741 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 156, ал. 1 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 10, ал. 1 и чл. 62 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано по жалба на “*****” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. *****, представлявано от управителя Д.Д.Ф. срещу ревизионен акт № 9 от 11.12.2012 година издаден от главен експерт в отдел „Ревизии и принудително събиране” /РПС/ при дирекция „Местни приходи“ /МП/ на община Перник и потвърден изцяло с решение изх. № 13/ММО-3-1 от 25.01.2013 година на кмета на община Перник. Жалбоподателят твърди, че така установените задължения на дружеството – данък недвижими имоти /ДНИ/ и такса за битови отпадъци /ТБО/ за периода от 01.01.2011 година до 31.12.2011 година в общ размер на 162 299.03 лева, от които 126 956.78 лева ДНИ и лихва в размер на 15 785.22 лева, съответно 17 394.30 лева ТБО и лихва в размер на 2 162.73 лева са определени незаконосъобразно, тъй като недвижимите имоти попадат в категорията на освободените по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, съответно за същите не се дължи и ТБО, тъй като реално не се извършват такива услуги от община Перник. С допълнителна молба процесуалния представител на дружеството жалбоподател е конкретизирал недвижимите имоти, за които не следва да се дължи ДНИ и ТБО, както следва: 1. гр. Перник, имот 000001-1480987 кв.м. – рудник Република, посочен под № 1 в РА; 2. с. Люлин, имот 000088-5599584 кв.м., посочен под № 2 в РА; 3. гр. Перник, имот 017006-10 615 кв.м. – Цалева круша, посочен под № 6 в РА; 4. гр. Перник, имот 000258 – 519 391 кв.м., посочен под № 7 в РА; 5. гр. Перник, имот 034023, Еграчище – 33 521 кв.м., посочен под № 8 в РА; 6. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ 850 кв.м., посочен под № 9 в РА; 7. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ 1900 кв.м., посочен под № 10 в РА; 8. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ 1340 кв.м., посочен под № 11 в РА; 9. с.

Големо Бучино, пл. № 288- дв. м. 3700 кв.м., посочен под № 12 в РА; 10. с. Големо Бучино, м. „Краище“ - 1100 кв.м., посочен под № 13 в РА; 11. с. Рударци, имот 001092 – 4742 кв.м., посочен под № 17 в РА; 12. с. Кладница, имот 000039 – 460 189 кв.м., посочен под № 18; 13. гр. Перник, имот 000203 – 518 537 кв.м. – открит рудник – обединен, посочен под № 26; 14. гр. Перник, имот 000032 – 10 477 кв.м., посочен под № 27; 15. гр. Перник, 55871.502.691 – 28 822 кв.м., посочен под № 28; 16. гр. Перник, имот 014044 – 1113 кв.м. – унищожени земи, посочен под № 29; 17. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ 1 200 кв.м. – унищожени земи, посочен под № 31 в РА; 18. гр. Перник, имот 000145 – 47 796 кв.м. към открит рудник Обединен, посочен под № 37 в РА; 19. гр. Перник, имот 000210 – 13666 кв.м., посочен под № 38 в РА; 20. гр. Перник, имот 000211 – 21 443 кв.м., м. „Дъбо“ - посочен под № 39 в РА; 21. с. Г. Бучино, м. „Войнишка“ -760 кв.м., под № 40 в РА; 22. гр. Перник, имот 020042 – 2054 кв.м., м. „Гайдарица“ посочен под № 43 в РА; 23. гр. Перник, имот 000013 – 13379 кв.м. – към „Открит рудник Обединен“, посочен под № 44 в РА; 24. гр. Перник, имот 000110 – 10 356 кв.м. –към „Открит рудник Обединен“, посочен под № 45 в РА; 25. гр. Перник, имот 000099 – 29429 кв.м. към „Открит рудник Обединен“, посочен под № 46 в РА; 26. гр. Перник, имот 000041 – 620 844 кв.м. –към „Открит рудник Обединен“, посочен под № 47 в РА; 27. гр. Перник, имот 000014-81 516 кв.м., м. „Тръстов дол“ , посочен под № 48 в РА; 28. с. Люлин, имот 000200 – 5352 кв.м., посочен под № 50 в РА; 29. гр. Перник, имот 000040 – 46 691 кв.м., посочен под № 51 в РА; 30. с. Люлин, имот 000201 – 150 719 кв.м., посочен под № 52 в РА; 31. с. Дивотино, имот 000503 – 793 983 кв.м., посочен под № 53 в РА; 32. с. Люлин, имот 000204 – 9925 кв.м., посочен под № 54; 33. с. Дивотино, имот 000501 –33783 кв.м., посочен под № 55 в РА; 34. гр. Перник, имот 000137 –123813 кв.м., посочен под № 57 в РА; 35. гр. Перник, имот 000138 –17434 кв.м., посочен под № 58 в РА; 36. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ -3020 кв.м., посочен под № 61 в РА; 37. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ -1750 кв.м., посочен под № 62 в РА; 38. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ -1800 кв.м., посочен под № 63 в РА и 39. с. Големо Бучино, м. „Войнишка“ -450 кв.м., посочен под № 66 в РА.

В проведеното съдебно заседание на 26.01.2015 година процесуалния представител на жалбоподателя адвокат К.Д. от САК моли съда да отмени РА в обжалваната част, като незаконосъобразен. Подробни доводи развива в представените писмени бележки.

В проведеното съдебно заседание на 26.01.2015 година процесуалния представител на ответника по жалбата юриконсулт Калина Лефтерова моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Подробни доводи развива в представените писмени бележки. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК,

във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Със съдебно решение № 12015 от 10.10.2014 година, постановено по административно дело № 1829 по описа на Върховния административен съд за 2014 година, VII отделение е отменено решение № 431 от 07.11.2013 година постановено по административно дело № 78/ по описа за 2013 година на настоящия административен съд, в частта с която е отхвърлена жалбата на „*****“ ЕООД по отношение на конкретизирания по – горе 39 недвижими имота срещу РА № 9/11.12.2012 година на главен експерт от отдел /РПС/ при дирекция /МП/ на община Перник, потвърден с решение № 13/ММО-3-1/25.01.2013 година на кмета на община Перник и в частта, с която „*****“ ЕООД е осъдено да заплати на община Перник разноски в размер на 1 800 лева, както и делото е върнато за ново в тази част от друг съдебен състав. В останалата част решение № 431 от 07.11.2013 година постановено по административно дело № 78 по описа за 2013 година е оставено в сила.

С посочения съдебен акт на Върховния административен съд са дадени задължителни указания относно спорните 39 недвижими имота, с оглед естеството и предназначението при дължимостта на данък недвижими имоти, съответно реално ли е предоставяна услугата по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване при определяне на таксата битови отпадъци.

В настоящият случай ревизионното производство е започнало със издаването на заповед № 12 от 12.07.2012 година от началника на отдел „МДТ“ при община Перник, с която е възложено извършването на ревизия на „*****“ ЕООД за периода от 01.01.2011 година до 31.12.2011 година, с обхват дължими задължения на дружеството с данък недвижими имоти и такса битови отпадъци. Заповедта за възлагане на ревизия съдържа необходимите реквизити по смисъла на чл. 113, ал. 1 от ДОПК и е връчена по съответния ред, видно от оформена разписка.

Със заповед № 16/29.09.2012 година на началника на отдел „МДТ“ при община Перник по искане на настоящия жалбоподател „*****“ ЕООД е продължен срока на ревизията до 12.11.2012 година.

За установените задължения е изготвен ревизионен доклад № 9/22.11.2012 година изготвен от лицата посочени в заповедта за възлагане на ревизия. Съдържанието на доклада е в съответствие с изисквания посочени на чл. 117, ал. 2 от ДОПК.

На 22.11.2012 година ревизионния доклад е връчен срещу подпис на упълномощено от управителя лице, за което е представено и нотариално заверено пълномощно. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение.

Със заповед № 18/23.11.2012 година на началника на отдел „МДТ” е определен компетентен орган за издаване на ревизионен акт.

С ревизионен акт /РА/ № 9/11.12.2012 година административният орган е определил общо дължими задължения за ДНИ и ТБО за недвижимите имоти собственост на дружеството за периода от 01.01.2011 година до 31.12.2011 година, като установените задължения са общо в размер на 162 299.03 лева, от които за данък върху недвижимите имоти 126 956.78 лева, съответно лихва в размер на 15 785.22 лева и за такса битови отпадъци 17 394.30 лева, съответно лихва в размер на 2 162.73 лева.

Срещу РА в законоустановения срок е постъпило възражение от ревизираното дружество пред компетентния орган – кметът на община Перник, което възражението е разгледано и е отхвърлено като неоснователно.

С решение изх. № 13/ММО-3-1 от 25.01.2013 година кмета на община Перник е потвърдил изцяло установените задължения с РА № 9/11.12.2012 година по отношение на настоящия жалбоподател.

По делото са представени в 2 тома подадени по чл. 17 и чл. 14 от ЗМДТ декларации за облагане с данък върху недвижимите имоти.

С оглед указаната доказателствена тежест на ответника по жалбата с протоколно определение от 20.11.2014 година на настоящия съдебен състав са представени договор № 18/26.09.2005 година на дружеството – изпълнител по сметосъбиране и сметоизвозване в община Перник, третиране на битови отпадъци и изпълнение на оператор на депото за БО и почистване на уличната мрежа – лятно и зимно поддържане, протоколи за извършени проверки на съответни дати, установяващи непочистен район около съдове или неизвозени и препълнени от лист 47 до лист 135, графици за ръчно метене по райони /улици/ за месец март, май от лист 140 до лист 144, график на метачен автомобил за месец март и месец май /миене/ лист 145 и следващите, маршрутен график за събиране и извозване на ТБО на определен шофьор и квартали само в гр. Перник.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните дадено и допълнено в проведеното съдебно заседание на 15.12.2014 година заключение на вещото лице Д.И.Н. по допуснатата съдебно – техническа експертиза, изготвена въз основа на извършения оглед на място и приетите по делото писмени доказателства. Вещото лице в своето заключение категорично е установило, че процесните 39 недвижими имоти са извън строителните граници на населените места /гр. Перник, с. Люлин, с. Дивотино, с. Големо Бучино, с. Кладница и с. Рударци/. По отношение на трите земеделски имота /имот № 0002010 – нива, имот № 000211 – нива и имот № 020042 – ливада/ са извън строителните граници на гр. Перник и не са застроени. По отношение на останалите недвижими имоти – 36, относно тяхното предназначение, не са предвидени за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за

природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа инфраструктура, за специални обекти и други, като представляват нарушени територии /котловани, насипища/, не са в добро състояние и са предвидени за възстановяване и рекултивация, като не се използват за промишлени нужди и няма одобрен ПУП за тях. Вещото лице е установило, че до процесните недвижими имоти няма достъп за извършване на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, няма поставени кофи и контейнери за събиране на отпадъци, както и че не граничат с пътища отворени за обществено ползване. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като относимо, обективно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието и неоспорено от страните даденото заключение на вещото лице М.Н.Л. по допуснатата съдебно – счетоводна експертиза, от което се установява, че ДНИ върху спорните 39 недвижими имота е определен в размер на 2 промила върху по – високата между отчетната стойност и данъчната оценка на имотите, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, като в случая това е данъчната оценка. Вещото лице е определило за всеки конкретен недвижим имот размера на дължимия данък и такса. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като относимо, обективно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионният акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 3 от ДОПК орган, а решението на горестоящия орган от решаващия орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК. Административните актове са мотивирани от правна и фактическа страна. В хода на ревизията не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Относно съответствието на оспорения административен акт с материалноправните разпоредби следва да се отбележи следното:

На първо място в случая спорен по делото е въпросът дали процесните 39 недвижими имота, с оглед естеството и предназначението им представляват облагаеми обекти по смисъла на общото правило на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, във връзка с чл. 8, т. 1 от ЗУТ или са изключени от данъчно облагане. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ установява общ принцип на облагане на недвижимите имоти. По силата на този принцип с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти

извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Дължимостта на данъка не зависи от ползването или неползването на подлежащия на облагане недвижим имот, т. к. ползването не е елемент на фактическия данъчен състав за данък недвижими имоти – по аргумент на чл. 13 от ЗМДТ. Изключените от данъчна тежест отделни категории имоти са лимитативно изброени от законодателя в разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 и чл. 24 от ЗМДТ. Видно от хипотезата на чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ, не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи – за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

В настоящия случай по безспорен и категоричен начин от приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по извършената съдебно – техническа експертиза се установи, че трите земеделски имота /имот № 0002010 – нива, имот № 000211 – нива и имот № 020042 – ливада/ са извън строителните граници на гр. Перник и не са застроени, следователно не са налице материалноправните предпоставки за облагане с данък посочените недвижими имоти, което от своя страна е довело до неправилно данъчно облагане от административния орган.

По отношение на останалите 36 недвижими имота, относно следва ли да бъдат облагани с данък е налице нужда да се установи, с оглед естеството и предназначението им представляват ли облагаеми обекти по смисъла на общото правило на чл. 10, ал. 1 ЗМДТ, във връзка с чл. 8, т. 1 от ЗУТ или са изключени от данъчно облагане. От приетото и неоспорено от страните и допълнено в проведеното съдебно заседание на 15.12.2014 година заключението по извършената съдебно – техническа експертиза се установява, че спорните 36 недвижими имота, с изключение на трите земеделски имота са извън строителните граници на населените места /гр. Перник, с. Люлин, с. Дивотино, с. Големо Бучино, с. Кладница и с. Рударци/, не са предвидени за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа инфраструктура, за специални обекти и други и няма одобрен ПУП за тях. Същите представляват нарушени територии /котловани, насипища/, не са в добро състояние и са предвидени за възстановяване и рекултивация, както и не се използват за промишлени нужди. Ето защо в случая така посочените недвижими имоти не попадат в приложното поле на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, във връзка с чл. 8, т. 1 от ЗУТ поради своето предназначение, поради което административния орган неправилно е приел, че подлежат на данъчно облагане.

С оглед заключението на вещото лице по извършената съдебно – техническа експертиза се налага безспорно извода, че за недвижимите имоти – 39, подробно описани не се дължи ДНИ, с оглед тяхното установено предназначение.

На второ място в случая спорен по делото е въпросът дали за процесните 39 недвижими имота следва да се заплаща ТБО. Съгласно разпоредбата на чл. 62 от ЗМДТ такса се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Нормата на чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ предвижда, че за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организирила събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Видно от разпоредбата на чл. 71 от ЗМДТ, не се събира такса за: 1). сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; 2). поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3). обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Анализът на приложимата нормативна уредба води на извод, че не се събира такса за първата услуга - сметосъбиране и сметоизвозване, за имоти, които не се обслужват или за имотите, които няма да се ползват през цялата година и за това е подадена молба в съответната служба на общината по местонахождението им от собственика или ползвателя им до края на предходната година. За втората от услугите - поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, условието да не се събира такса е непредоставянето на услугата от общината, а за третата - обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци, когато няма такива. Следователно, таксата битови отпадъци е вземане, което е дължимо при реално предоставяне на услуга. Това означава, че за да бъде начислена такса битови отпадъци, следва да бъде установен фактът на действително извършени дейности по горепосочените услуги. За да е налице задължение за заплащане на такса за сметосъбиране и сметоизвозване, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа е необходимо общината да е престирила услугите. Без да е предоставяни тази услуги за жалбоподателя не възниква задължение за заплащането им – чл. 71 от ЗМДТ.

В настоящия случай по безспорен и категоричен начин от приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по извършената съдебно – техническа експертиза се установи, че за процесните 39 недвижими имота няма достъп за извършване на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, тъй като не граничат с пътища отворени за обществено ползване, няма поставени кофи и контейнери за събиране на отпадъци. От приложените по делото договор № 18/26.09.2005 година на дружеството – изпълнител по сметосъбиране и сметоизвозване в община Перник, третиране на битови отпадъци и изпълнение на оператор на депото за БО и почистване на уличната мрежа – лятно и зимно поддържане, протоколи за извършени проверки на съответни дати, установяващи непочистен район около съдове или неизвозени и препълнени, графици за ръчно метене по райони /улици/ за месец март, май, график на метачен автомобил за месец март и месец май /миене/, маршрутен график за събиране и извозване на ТБО на определен шофьор и квартали само в гр. Перник е видно, че териториите на процесните имоти са извън строителните граници на гр. Перник, с. Люлин, с. Дивотино, с. Големо Бучино, с. Кладница и с. Рударци и като такива не са включени в районите за почистване, съответно и не са проверявани относно услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа, тъй като такива не са реално предоставени /извършени/, нито са включени в заповедите на кмета като вид услуга, която общината предоставя по отношение на тях. При анализа на представените писмени доказателства от ответната страна се установява, че са единствено в подкрепа на защитната теза на жалбоподателя, тъй като от тях се установява, по категоричен начин че услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждането на битови отпадъци и поддържане на депа реално не са извършвани от община Перник за спорните 39 недвижими имота. В посечения смисъл е съдебната практика на Върховния административен съд, обективизирана в Решение № 1/05.01.2015 година, постановено по административно дело № 3705/2014 година, Решение № 5/05.01.2015 година, постановено по административно дело № 2822/2014 година и Решение № 14418/02.12.2014 година, постановено по административно дело № 3243/2014 година всичките на VII отделение.

По силата на чл. 170, ал. 1 АПК в тежест на административния орган е да докаже наличието на двете кумулативни предпоставки, обуславящи дължимостта на такса битови отпадъци, а именно - принадлежност на имота към територията на съответното населено място и реалното предоставяне на услугата, по отношение на които предпоставки в настоящия случай административния орган не проведе пълно и главно доказване и не ангажира относими писмени доказателства, нито гласни доказателствени средства.

С оглед на изложеното се налага изводът, че такса за услугите не следва да бъде заплащана от настоящия жалбоподател за процесните 39 недвижими имота.

Въз основа на изложеното настоящия съдебен състав приема, че административният орган е допуснал нарушение на материалноправните норми при издаването на процесния РА, поради което жалбата на “*****” ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. *****, представлявано от управителя Д.Д.Ф. срещу РА № 9 от 11.12.2012 година, издаден от орган по приходите – главен експерт в отдел “Ревизии и принудително събиране” при дирекция “Местни приходи” на община Перник, с която се оспорва дължимостта на ДНИ и начисляването на ТБО по отношение на спорните 39 имота се явява основателна и следва оспорения административен акт да бъде отменен в тази част.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да се остави без уважение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК настоящия съдебен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ревизионен акт № 9 от 11.12.2012 година издаден от главен експерт в отдел „Ревизии и принудително събиране” /РПС/ при дирекция „Местни приходи“ /МП/ на община Перник и потвърден изцяло с решение изх. № 13/ММО-3-1 от 25.01.2013 година на кмета на община Перник, в частта с която е установен размера на данъка за недвижимите имоти и такса битови отпадъци по отношение на подробно описаните по – горе 39 недвижими имоти, като незаконосъобразен.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщението му на до страните.

Съдия: